

10.3.1814

המצות הפרטיכ"ל של אספת הועד להקלת המשבר בימיו שליוול החמשי אור ליום
ג"כ אלול תרע"ד.

באספה ששתתשימו: ד"ר רומיז, ד"ר טחון (ב"כ המשרד הא"י), ד"ר חנאן
(ב"כ הועד של חו"צ), ח"ה ז.ד. לבונטין והוסיין (ב"כ האס"ק), הא' בריק
(ב"כ יק"א), ח"ה דוד ילין וא. ענטבי (ב"כ הועד להקלת המשבר אשר בירושלים)
ח"ה מאירוביץ לובטן ומ. סטלונסקי (ב"כ הועד של התאחדות המסבות), ח"ה
שרינצק, בלוטנפלד, ב. כצלסון, וד. סברדלוב (ב"כ הסתדרויות המועלים ובעלי
הטלאכה) ח' אבוהב (ב"כ ועד העיר יפו) ח"ה מ. דיזנבוף, טרדטו בן-הלל
הכהן, ב. יוסף, מ. סינקין, א. לב, וילבושביץ, עטיכבער, חנוך, ד"ר בונרע'וב, א.
לודוויגסול, חבס, ר' יחיאל שמערלוינג, הרב טישמן, אליהו אחרון כהנא, איזנבוזיק
יוסף שלום, יעקב שלום (חברי הועד להקלת המשבר בימיו), ד"ר יוסף אלוריא
ב"כ מרכז הטורים).

על הדרך אמר החשתמשות בכמה שנתקבל מאטריוקא ע"י ה' טורננטוה,
במסגרת של כמסגרת דולר, ע"מ בקשת הועד להקלת המשבר שבימיו.

היו"ר מר דיזנבוף טוד ע, כי בשעה שנסדר הועד להקלת המשבר חלם
הוא את עבודתו בין ועדות שונות, אחת הועדות נבחרה בשביל השנת אמצעים
כספיים טחון לארץ, בזמנה זו נכנסו ח"ה ד"ר רומיז, ד"ר חוסיין וטר הוסיין
חברי הועד ה הזאת פנו ביום מו לחדש אונוסט בטכתב לח' טורננטוה ובקשו
שמנו שיסתדל להוציא לנו מאטריוקא עזרה כספית במסגרת, לכל החות, של המסים
ולקח דולר, אשר הציו יהיה מוקדש לחלואות וחציו לתשיבות כוונות. על המכתב
זוה נתקבלה תשובה אל הד"ר רומיז, ע"י הקונסול האטריוקני בירושלים שיום
אם לאובוסט, כי הא' טורננטוה טלא את בקשתנו וחוא יוציא לנו את המסים
ולקח הדולרים שבקשתנו שמנו. עתה עלינו להחליט באיזה אופן להשתמש במסגרת זה,
ונוכל להוציא שמנו את מכסוינום התועלת האטריות.
מתחיל שטא ומתן.

מר ענטבי מרעה מרשות ע"ד המצב בירושלים ומצוים, טיקטיבו מתמוכד
זה בשביל ירושלים וחברון טאה אלף מרנק, אשר מהם יהיו מקדמים המטה
עשרים אלף מר' לחלואה בשביל אנדת המוחרים לחזוק המסחר העברי, המטה
עשרים אלף מרנק חלואה לבעלי בתו-הדמוס, לבוכי מתים ולבעלי בתו הדעת
ונכ"מ, אשר המטיקו את עבודתם מחוסר אמצעים ולרכלי זה נשארו הרבה גב

כופלים ובשרי מלפכת בלי עבודה. המשח ועשריה אלף מר' יהיו מוקדשים
לכניסיו צדקה ועשריה אלף מר' הטיבה למועדות שונים וחמשת אלפים מר'
במבול חברון.

ה' דיווננות מקריא מכתב מאגודה המוחרים אשר בימו, המבקשת: א) להחליף
לה 50 אלף מר' שיקום על זחב, בכדי שתוכל לחזק את המשחר העברי. ב) להלוות
לה 50 אלף מר' בלי רבית למשך ימי המשבר, כדי שתוכל לקנות צרכי אכל בכמות
נדולה ולמכור לחנוכים קטנים ולגדר באגן כזה בעד הרמת המחירים. אגדתהסוחר
רים ערכה בעד הסכום שיושב בשלמותו.

באגדת הועדה לעבודה עבודיות בערים ובמושבות - הא' וילבושיץ
ועטיכנער מציעים הצעות שונות בנוסף לעבודה ולדורשים טעם הועד להקמת
המשבר שיקצוב למטרה זו תקציבים העולים בערך לחמשים אלף מר'.

טעד ג"מ טכאל הנכנסים הד"ר בוגרצ'וב באה העעה, שהועד להקמת המשבר
ילוח לנכנסיה, בערבות האג"ק, סך של עשרת אלפים מר', והדורשים לה לכסועת
התלמידים; סלרנלי המעב הנכחי און הם מקבלים כסף מהוריהם אשר בחו"ל.

אחרי שהנכנסים שמעו את ההצעות ה"ל, באו לידי החלטה נה אזה, שאין
האגדה הנכחית נכנסת במרשים ואינה מחליטה שום החלטות בנוגע להצעות
שרשלות הוא רק קובעת את הפרנציפיים היסודיים, אשר על סידם ישתמשו בכסף
הזה. שתחילתו ג"מ ע"ד אגן ההתמנות בכסף.

רבים מהנכנסים עומדים על הדעה, כי העזרה צריכה לבוא רק ע"י עבודה
ידבר שנביא תועלת גם לאלה שזקוקים לעזרה וגם לכל הישוב כולו, מה שאין כן
אם נוציא אותו בעזרות של צדקה, יוצא הכסף מחר ולא נביא בזה תועלת גדולה.
אחרי ברור דברים בין החברים מחליטים:

א) העזרה הדרושה צריכה לחנתן ע"י עבודה וע"י הלואות על שטבתה או
ערכות בטוחה, ורק במקומות שאין שום אפשרות לעזר ע"י עבודה, מותרים
גם בתמיכה בעזרת צדקה.

ב) לחברי הועדה הכסאית אשר לידם מוסר הועד להקמת המשבר את השו
בחלוקת הכסף, נבחרו מה אחד: הד"ר רובין, ד"ר חייטין, הווייז, ד. יליץ,
וא. ענתבי.

ג) הסכומים העולים בחלקו של כל מקום ומקום צריכים להמכר לידי הוועד
להקמת המשבר אשר באותם המקומות, והועדים המקומיים יוציאו את הכסף
למי דרישת המקום וע"ם הפרנציפיים היסודיים שקבעה האגדה הכללית במענה ע'

של החלטות האלו.

(ד) את החלוקה הכללית קובעת האספה הכללית באופן כזה:

פרנק	100,000	מחשבות הכולל	למאח	40	ירושלים וחברון
"	40,000	"	"	10	י ש ו
"	15,000	"	"	5	צ פ ת
"	12,500	"	"	5	ט ב ר ו ה
"	7,500	"	"	3	ח י ש ה
	75,000	"	"	30	השומבות

א. ביזנץ